

lov til at komme til møder, de skal have lov til at diskutere hjemme i stuerne, men altså efter hr. Arne Melchior's opfattelse ikke have lov til direkte at bestemme Danmarks engagement i EU. Det er noget for politikerne, som de måske har valgt ud fra meget indenrigspolitisk betone- de overvejelser, alene at bestemme, hvor langt engagementet skal udstrækkes. Det synes jeg er tankevækkende.

Så må jeg spørge hr. Arne Melchior: Var det efter hr. Arne Melchior's opfattelse bagstræberisk, at befolkningen stemte ja til EF-pakken i 1986? Der var et flertal i Folketinget, der anbefalede et nej, der var et flertal i befolkningen, der stemte ja. Var det bagstræberisk?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg fik da vist ikke sagt, at alle folkeafstemninger giver et bagstræberisk resultat, men at det ofte sker. Det kan vi bl.a. se i det eneste land i Europa, der gør nogen væsentlig brug af folkeafstemninger, nemlig Schweiz. Der fik kvinderne for det meste af Schweiz' vedkommende først stemmeret i 1970'erne, og flertallet af Schweiz' befolkning har bestemt, at Schweiz ene af alle, skal vi sige, civiliserede lande ikke er medlem af FN osv.

I 1986 gik det da udmærket; der er undtagelser, der bekræfter reglen.

Til dette med, at befolkningen ikke skal have lov at bestemme, må jeg erindre om, at f.eks. tiltrådte dette hus, at vi meldte os ind i NATO i sin tid, vel også en historisk vidtgående beslutning, uden at der blev udskrevet en folkeafstemning om det. Men det er da mildt sagt i utide og efter min mening totalt meningsløst i dag at sige, at regeringskonferencens resultat, som vi ikke kender, under alle omstændigheder skal ud til folkeafstemning. Det skal det kun, hvis det berører grundloven i den forstand, at de ideer, der ligger bag folkeafstemningsinstituttet bliver berørt af regeringskonferencen; ellers ville det være en overflødig og meningsløs handling.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at med de sidste bemærkninger, der kom fra hr. Arne Melchior, tror jeg, mange vælgere vil kunne indse nødvendigheden af, at de sikrer, at EU-tilhængerne her i Folketinget ikke har fem sjettedels flertal, så de alene kan gennemføre suverænitetsafgivelse, men at der trods alt skal være mindst det antal mandater herinde, der kan sikre, at befolkningen får anledning til

direkte at beslutte, hvor langt Danmarks engagement i EU skal udstrækkes.

Jeg vil ellers som indledning for en ordens skyld takke regeringen og udenrigsministeren for den redegørelse af 15. april om regeringskonferencens forløb, som vi har fået. Jeg skal ikke undlade også her i indledningen at gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti finder, at EU-konstruktionen er forkert. Grundlaget forud for regeringskonferencen er forkert, og på regeringskonferencen bygger man i alt væsentligt videre på det projekt, som man burde erkende er fejlsagant.

EU er – og det kan vi se af både den måde, det fungerer på, og den måde, det får opbakning på – politikeres og elitens projekt; det er ikke folkets projekt. Vi kan konstatere ved de folkeafstemninger, vi har haft, at der er en meget stor modstand mod projektet i Danmark, og det tror jeg også man vil kunne konstatere ved den næste folkeafstemning.

Derfor er det også Dansk Folkepartis opfattelse, at dagsordenen for regeringskonferencen burde være helt anderledes end den, både regeringen og de øvrige regeringer i EU har lagt op til. Dagsordenen for regeringskonferencen burde være en større afgrænsning af EU's kompetence og en sikring af at bevare Europa som fædrelandenes Europa. Den burde for alvor være brugt til at slukke lyset for tilhængerne af et føderalt opbygget Europa. Det er ikke sket, og der er ikke noget, der tyder på her på regeringskonferencens faldereb, at det vil ske. Tværtimod fortsætter man i sporet med stadig større magt til Unionen på de enkelte landes bekostning, og det synes jeg også at regeringens redegørelse bærer tydeligt præg af, ligesom den også bærer præg af, at det også har regeringens overordnede opbakning.

Hr. Ove Fich ynder at spørge, hvad partierne nu mener om det med udvidelsen, og hvad hr. Ove Fich nu som formand for Europaudvalget skal sige, når han nu bliver spurgt på de mange rejser, hr. Ove Fich foretager rundt i verden. Lad mig slå fast, så det ikke kan misforstås, at hr. Ove Fich roligt kan sige, at Dansk Folkeparti er tilhænger af, at EU udvides. Vi har intet imod, at EU udvides, men vi mener, at en udvidelse netop gør det til en nødvendighed, at EU's magt begrænses. Man kan ikke samtidig udvide Unionen og udvide EU's magt. Det vil give en enretning og gøre ubodelig skade, det vil være en historisk fejltagelse. Man får ikke fred ved, at man i højere grad kan stemme hinanden ned.